

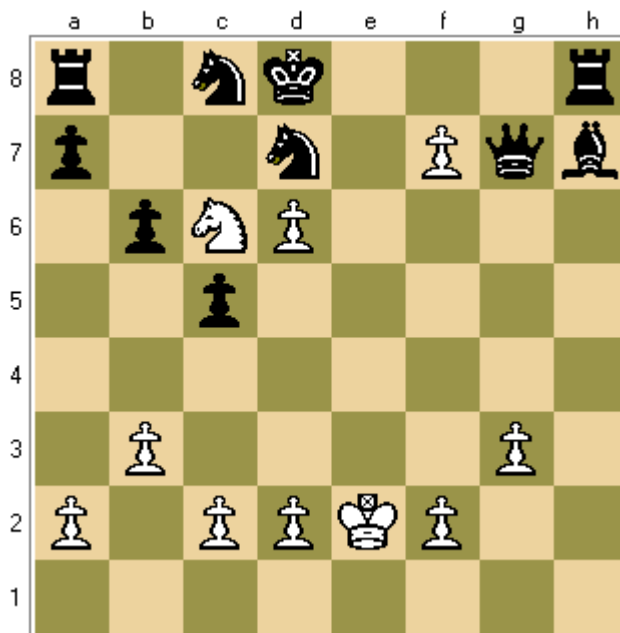
Česká „nesmrtelná“?

Na turnaji v Las Vegas 1998 sehrál Pavel Blatný vítěznou partii s Johnem Watsonem. Za oponou zůstala krásná možnost. S krátkým komentářem Jiřího Veselého z deníku Slovo:

KRŮČEK K NESMRTELNOSTI

udělal nedávno IGM *Pavel Blatný*. Ne snad, že by byl turnaj v USA vyhrál (1.–4. *Beljavskij, Serpes, Černin a Gurevič*), získal »jen« 4 z 6, ale tuto svou partii by asi nevyměnil za nic na světě.

BLATNÝ–WATSON, Sicilská: 1. Jf3 c5 2. e4 e6 3. b3. I tak se dnes hrává sicilská. **3. – b6?! 4. Sb2 Sb7 5. De2 Jf6? 6. e5 Jd5 7. g3 g6 8. Ja3!** Odkrývá citlivý bod d6. **8. – Je7.** Černý musí díry v pozici pracně látat. **9. Jc4 Jc8 10. Sg2 Sg7 11. h4! h6? 12. h5 d5.** Trpělivý černý není, Pavel ho poučí. **13. exd6 Sxb2 14. Jxb2 Df6.** Na tohle »tempo« černý spoléhal. **15. hxg6!!** Brilliantní koncert pro hlavu a dvě ruce začíná. **15. – Dxb2 16. gxf7+ Kd8 17. Dxe6!!** Jako Anderssen blahé paměti. **17. – Dxa1+ 18. Ke2 Dg7 19. Vxh6.** Škoda, přeškoda! Pavlovi ušlo neuvěřitelné: **19. Je5!! Sxg2 20. Vxh6!! Se4 a teď 21. Vh7!!! Sxh7 22. Dd7+!! Jxd7** a jedinou zbylou bílou figurou mat – **23. Jc6.** Pardon, ale mně se točí hlava. **19. – Vf8 20. Je5 Sxg2 21. Vg6 Sh3 22. g4 Sxg4 23. Vxg4 Dh8 24. Vg8.** Dvojtažka po **24. Dd7+!** zůstala zas za kulisami. **24. – Dh5+ 25. Kd3** a černý se vzdal. Bravo, Pavle!

Závěrečná pozice – viz komentář k 19. tahu bílého!

V elektronickém **Šachovém týdeníku** (26/1998) je publikována tato partie s podrobným komentářem IM Johna Watsona (převzaté z časopisu *Chess Inside*, březen 1999) v článku *Od šachu k pokeru ke čtyřicátinám Pavla Blatného*.

Níže uvádím úryvek z tohoto článku, kde Pavel Blatný hovoří o předmětné partii.

Do doby účasti na velkých amerických openech spadá také Pavlova „životní partie“, kterou sehrál na přelomu roku 1998 a 1999 na North American Open v Las Vegas. „Byla to partie s americkým mezinárodním mistrem Johnem Watsonem. Musím říci, že se mi na tom turnaji příliš nedařilo, ale

vždycky na něj budu dobře vzpomínat, protože se mi tam podařila taková takzvaně nesmrtelná partie. V té partii jsem obětoval strašně moc materiálu a moc hezky jsem ji vyhrál, a v jedné variantě dokonce došlo k možnosti vytvoření takového obrazce jakoby z Prokopových pohádek (Poklady bohyně Caissy). Ta pozice, která mohla vzniknout, vypadala jako ze skladebního šachu, i když to pochopitelně skladební šach nebyl. Je to určitě partie, kterou budu vždy považovat za svoji nejlepší partii a myslím si, že nebudu skeptikem, když řeknu, že už asi lepší šachovou partii nikdy nesehraji.“ Je zvláštní, že tuto partii potkal osud mnoha soubojů, které se odehrály na severoamerických openech a v běžných databázích není téměř k nalezení. O její záchranu se podle jednoho z článků na serveru www.chessbase.com zasloužil zejména poražený mezinárodní mistr Watson, který je mimochodem i skvělým autorem šachových knih. Mistr Watson, na kterého udělala kombinace našeho velmistra velký dojem, ji později nabídl ke zveřejnění do *Inside Chess* (vol. 12:3, March 1999, pp.36-37).